

Sygn. akt IX Ca 1128/23 (upr.)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Barczewski
-----------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2023 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki jawnej z siedzibą w O.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 10 sierpnia 2023 r., sygn. akt X C 2948/22 upr.

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia o kosztach do dnia zapłaty.

SSO Jacek Barczewski

Sygn. akt IX Ca 1128/23 upr.

UZASADNIENIE

W TRYBIE ART. 505¹³ § 2 K.P.C.

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na obecnym etapie postępowania spór stron skupia się na problematyce ustalenia, czy dzienna stawka czynszu najmu samochodu zastępczego wynajętego przez powódkę poszkodowanemu winna opiewać na 320 zł, czy też na 393,60 zł, tj. 320 zł netto plus podatek VAT 23 %.

Sąd Okręgowy zgadza się z twierdzeniem, iż w cenie usługi oferowanej konsumentowi uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru lub usługi podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym (por. art. 3 ust. 2 ustawy z 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług).

Zasadniczo zatem, stawka czynszu najmu powinna być umówiona w ten sposób, że zawiera całość kwoty pieniężnej obciążającej najemcę. W orzecznictwie tutejszego Sądu przyjmowano już w innych sprawach o zapłatę czynszu najmu pojazdu zastępczego, iż w braku różnicowania czynszu jako stawki netto/brutto, refundacji podlega kwota rzeczywiście wskazana w umowie/cenniku.

Jednakże okoliczności rozpoznawanej sprawy są o tyle odmienne, że w momencie zawarcia umowy z 10 października 2022 r., poszkodowany otrzymał cennik najmu pojazdów, w którym w rubryce 5 uwidoczono zapis „320 zł netto” (k. 10). Co istotne, z informacji o możliwości organizacji auta zastępczego wystosowanego przez pozwanego do poszkodowanego w procesie likwidacji szkody wynika, iż akceptowane przez ubezpieczyciela stawki najmu u innych podmiotów również podano w wartościach netto. Także w piśmie z 28 października 2022 r. pozwany poinformował powódkę o uznaniu stawki dziennej „160,00 zł (netto)” (k. 19), choć w rzeczywistości wypłacił odszkodowanie w kwocie 1377,60 zł, tj. za 7 dni najmu po stawce 196,80 zł brutto.

Należy zatem przyjąć, że w realiach rozpoznawanego przypadku poszkodowany otrzymał informację o stawkach czynszu netto zarówno od powódki, jaki i pozwanego, zaś ubezpieczyciel i tak wypłacił odszkodowanie w kwocie uwzględniającej podatek VAT. Tym samym zarzuty naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., art. 363 § 1 k.c., art. 3 ust. 2 ustawy z 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług nie mogły się ostać, albowiem choć oba podmioty w sposób zwyczajowy posługiwały się przy oznaczeniu stawki czynszu wyrażeniem „netto”, to w rzeczywistości nie było sporu, iż powinna być ona podwyższona o należną daninę publicznoprawną.

Dodatkowo wskazać wypada, iż stosownie do art. 5 ustawy z 9 maja 2014 r., w przypadku rozbieżności lub wątpliwości co do ceny za oferowany towar lub usługę konsument ma prawo do żądania sprzedaży towaru lub usługi po cenie dla niego najkorzystniejszej.

W doktrynie przyjmuje się, że uprawnienie konsumenta do żądania nabycia towaru lub usługi po cenie dla niego najkorzystniejszej wynikające z art. 5 ma charakter uprawnienia prowokształującego (zob. A. Patryk, T. Patryk, Ustawa o informowaniu o cenach, Lex/el., art. 5). Zasadniczą cechą uprawnienia kształtującego jest to, że podmiot uprawniony na mocy ustawy albo umowy może jednostronnie ukształtować sytuację prawą ze skutkiem dla innego podmiotu. W przypadku wykonania uprawnienia kształtującego przez jedną stronę, druga strona obowiązana jest uznać nową sytuację prawną i dostosować do niej dalsze postępowanie (tak Z. Radwański, Prawo cywilne, 2007, s. 96).

Uprawnienie wynikające z art. 5 jest zatem uprawnieniem indywidualnym każdego konsumenta i może być przez niego realizowane poprzez wykazanie pojawienia się rozbieżności lub wątpliwości co do ceny za oferowany towar lub usługę.

Podzielając powyższe zapatrywania wskazać należy, że w niniejszej sprawie nie wykazano, by poszkodowany złożył powódce oświadczenie o skorzystaniu z uprawnienia z art. 5 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Pozwany nie udowodnił w szczególności, by M. G. przeniósł te uprawnienie na ubezpieczyciela, zaś ten, poprzez działania osób uprawnionych do jego reprezentacji, złożył materialnoprawne oświadczenie o skorzystaniu z rzeczowego uprawnienia kształtującego.

Tym samym powództwo zasługiwało na uwzględnienie na podstawie art. 361, 363 § 1, 436, 481, 509 § 1, 659, 805 § 1, 822 § 1 k.c. do kwoty zasądzonej przez Sąd Rejonowy, albowiem poniesiona przez poszkodowanego szkoda i sędowana z tego tytułu na powódkę wierzytelność pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym z 5 września 2022 r.

Tym samym apelacja pozwanego podlegała oddaleniu (art. 385 k.p.c.).

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono po myśli art. 98 § 1, 1¹ w zw. z art. 99 i 391 § 1 k.p.c., zasądzając od apelującego na rzecz powódki kwotę 135 zł wynagrodzenia radcy prawnego.

SSO Jacek Barczewski